

Betyg (enligt skalan A, a, AB, Ba, B, BC och C) sattes i gymnastik, liksom i andra ämnen, fr o m folkskolans första klass. Av mina ännu bevarade betygspapper framgår att mitt gymna-betyg var B = "Godkänt" i första och andra klass och att jag fick höjt till Ba = "Icke utan beröm godkänt" i tredje och fjärde, sista terminen t o m till "Ba +". Av betygshandlingen från Realskolan går det att även utläsa hur många betyg av varje slag som utdelades i klassen (men inte vilka övriga elever som fått vad). Första läsåret i Realskolan för "Fabbe" fick jag åter B, liksom nästan alla klasskamraterna, de följande tre åren Ba. Högre än Ba utdelades mycket sparsamt. Klarhet i vem som var starkast och snabbast fick man i stället genom att på rasterna och fritiden spela boll, brottas och springa ikapp.

Elak misshandel eller mobbing har jag inga minnen av från Västra Skolan eller Realskolan fast det mellan eleverna ibland utdelades "magsugare" eller tafsades plump. Såg läraren att någon betedde sig dumt i gymnastiksalen på Västra skolan hände det där att den skyldige tillrättavisades genom rapp i baken med tampen av ett rep. Därmed var saken utagerad (bortsett från att ränderna i den straffades bak nog sved ett tag). Betygen i "Ordning" och "Uppförande" verkade ändå, obegränsat nog, alltid bli "A".

Ingen önskar krig och beredskap åter men erfarenheterna från beredskapsåren om gymnas betydelser borde aktualiseras och utnyttjas idag för att motverka tendenserna mot tilltagande övervikt och minskad simkunnighet bland nutida skolelever. Detta vore helt i linje med "Klobbens" snart hundraåriga strävan att i sina gymnaaktiviteter ta till vara såväl det bästa från förr som senare tiders rön och realiteter

Axplock ur Sven Tollins liv och leverne

Av: Tommy Knutsson

Vår glade gymnastikkamrat Sven Tollin är unik i vår kamratkrets. Han är den i Klobbens historia som varit äldst när han valdes in; han började någon månad innan han fyllde 80 år! Han skall i höst fylla 88 och är en sprallig spjuver och glädjespridare som också är flitig med närvaron. Inför utgåva av vår 95-årstidskrift bad jag Sven, med bl.a. bakgrund som journalist och också ett i andra avseenden spännande liv (film, teater, politik, m.m.), skriva ihop några rader. Hans fantastiska liv i kombination med gott minne resulterade i sex tätskrivna A4-sidor – på en reseskrivmaskin – gör att vi av tids- och platsbrist till 95-årsutgåvan får nöja oss med axplock ur Sven's innehållsrika levnadsbeskrivning. Fortsättning följer måhända till 100-års utgåvan!

Helmar Tillich

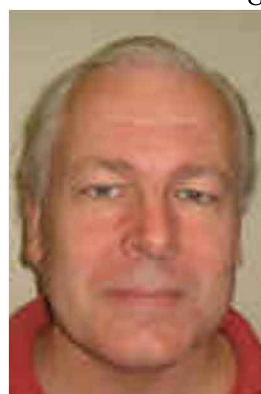
Sven Tollin

Leo Tolstoy

Lars Thornberg

Anders Thomasson

Gunnar Toräng

Casten Törn-Lindh

Lars-Erik Uhrbom

Sven Wallentinsson

Roland Wennick

Episod från en journalistvolontärs premiär

Av: Sven Tollin

Mitt femtioåriga tidningsliv omfattar tio olika editioner, allt från Bunkeflobladet och SPI-posten, som jag båda startade, till gamla fina Folket i Bild, där jag hade författarna Per Anders Fogelström och Pelle Wahlöö som redaktionskamrater, Helsingborgs Dagblad där jag var sportchef, Nordvästra Skånes Tidningar där jag var kulturredaktör samt Svenska Dagbladet, där jag sysslade med film och teater. Mitt allra första jobb som journalistvolontär 1949 glömmer jag aldrig. Jag var anställd på Värnamo Nyheter Gislavedredaktion, där jag t.o.m. bodde för att spara pengar. Min chef, en gräspräglad fin överliggaretyp från Uppsala slängde till mig en kamera, då jag gränslade redaktionscykeln för att i åskväder cykla en halvmil till Båraryds kyrka för att göra reportage om invigningen av en brudkrona i guld och ädelstenar, skänkt av en rik bonde. "En viktig händelse i bygden", sa min chef. Jag hade blivit informerad om att kronan skulle invigas efter gudstjänsten så jag fick en chock när jag genomblöt kom in i vapenhuset och hörde en mäktig stämma "varde denna sköna brudkrona härmed invigd i fadren, sonens och den helige andens namn!" Första dumma impulsen var att strunta i allt och ge mig hem igen men

förstod att det då hade blivit ännu större fiaskopremiär för mig. Gick in, fick tag i kyrkoherden som sa: "Sansa dig, pojk. Du får låna talet och bild kan vi arrangera. Sätt dig ner och hör Guds ord, det kan han behöva!"

Det var alldeles för mörkt i kyrkan för att kunna ta en bra bild. Jag fann på råd och övertalade krondonatorn med hustru samt kyrkoherden att följa med ut i åskvädet och bli förevigade tillsammans med brudkronan. Knäppte lätt darrande men ingenting hände när jag skruvade fram till bild två. Ve och fasa, det fanns ingen filmrulle i kameran! Den i dubbel mening sura krontrion tog jag hastigt farväl av och cyklade hem till Gislaved. Guldsmiden som gjort kronan hade fotograferat den så kronan kom in i tidningen. Det var en mycket besviken kyrkoherde som med VN i handen ringde mig på måndagen... Jag hade svårt att förklara varför han och givarparet inte hade fastnat på plåten..

